

ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

Factors of New Public Management Resulting the Developing Performance
of Provincial Administrative Organizations in Southern Thai Gulf.

กนกภักดิ์ บุญสิทธิ์¹ และเสาวลักษณ์ นิกorpittaya²

Kanokpak Boonsit¹ and Sauwaluck Nikorpittaya²

¹นักศึกษา ปริญญาเอก สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹Doctor Student of Public and Private Management Rajabhat Mahasarakham University

²Lecturer from the Faculty of Political Science and Public Administration Rajabhat Mahasarakham University

Corresponding Author Email: Thantikan22@gmail.com

Received: 10 May 2021

Revised: 31 May 2021

Accepted: 3 June 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย 4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา และ 5. เพื่อได้รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นการวิจัยแบบผสมผสานการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบการสัมภาษณ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 293 คน ที่มาจากการใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (1973, p.727) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ .05 และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิและการสุ่มแบบอย่างง่าย และกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย จำนวน 16 คน ที่มาจากการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง โดยวิธี Stepwise อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.87) 2) ระดับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.93) 3) ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .529 4) ข้อเสนอแนะควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงาน คือ ควรมีการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการในหน่วยงานเอกชน และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานราชการภายในจังหวัดทราบ และ 5) รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา พบว่าปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ต้องมี 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และด้านการบริการจัดการสาธารณะ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่, การดำเนินงานด้านการพัฒนา, องค์การบริหารส่วนจังหวัด

Abstract

The purposes of this study were 1. to study the level of factors on new governmental management of the Provincial Administrative Organization in the Southern Gulf of Thailand, 2) to study the level on development performance of the Southern Provincial Administrative Organization in the Gulf of Thailand, 3) to study factors of government management which affecting the development performance of the Southern Provincial Administrative Organization, 4) to study recommendations of developing factors on government management affecting the development work, and 5) to obtain a new model of factors on government management which affecting to development performance of the Provincial Administrative Organization in the Southern Gulf of Thailand. This study was a blended research between the qualitative and the quantitative research. The tool for doing quantitative research was the questionnaire and the participants included 293 staff in the development of the Southern Gulf of Thailand Provincial Administrative Organization which calculating by the Taro Yamane calculation formula (1973, p.727) at a tolerance of .05 derived from stratified sampling and simple sampling. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, finding relationships by Pearson's correlation coefficient, and analysis of linear multiple regression statistics by Stepwise method significantly at .01. The qualitative research's tools including semi-structured interviews through 16 key informants with purposive random sampling. The data were analyzed through content-based and descriptive information. The results were shown that 1) the level of factors on new governmental management was at a high level (3.87), 2) the level of development performance of the Provincial Administrative Organization in the Southern Gulf of Thailand was overall at high level (3.93), 3) factors of government management which affecting the development performance was overall at a moderate level as .529. which affecting to development performance orderly; good management, strategic planning on human resources, results, professional management, and work assessment, 4) recommendations should focus on developing new technology, should studying and visiting the private organizations, and should be informed and published to government organizations, and 5) a new model of factors on government management affecting development performance including 5 parts; basic structures, qualities of life, religions, cultures, traditions and local knowledge, natural resources, and public service management.

Keywords: New Public Management, Developing Performance, Provincial Administrative Organizations

บทนำ

การบริหารเป็นสิ่งที่มาพร้อมกับมนุษย์มาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์และโบราณกาล และเมื่อสังคมมนุษย์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการบริหารก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม จึงมีนักคิดทางการบริหารได้เสนอแนวทางและทฤษฎีทางการบริหารไว้มากโดยเฉพะอย่างยิ่งการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศต่าง ๆ รัฐบาลของประเทศที่พัฒนาแล้วได้รับเอากระแสนความคิดสมัยใหม่เข้ามาริเริ่มและดำเนินการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินของตนอย่างจริงจังและต่อเนื่องในช่วงเกือบสามทศวรรษที่ผ่านมา โดยมุ่งเน้นการทบทวนบทบาทหน้าที่ รวมถึงการปรับเปลี่ยนปรัชญาความคิดเกี่ยวกับโครงสร้างภาครัฐให้มีขนาดเล็กลง ปรับปรุงและออกแบบการบวนการบริหารราชการแผ่นดินให้มีความชัดเจน โปร่งใสและเปิดเผย สามารถตรวจสอบและวัดผลความสำเร็จได้ ความพยายามในการปฏิรูปดังกล่าวจึงไม่เพียงเป็นการปฏิรูประบบราชการเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ โครงสร้าง และการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน การกำหนดนโยบายสาธารณะ การรู้

ปรับระบบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการบริหารจัดการภาครัฐต่อมามีแนวโน้มที่จะนำการบริหารจัดการของภาครัฐกิจเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมมากขึ้นโดย ปีเตอร์ (Peter, 1995, p.290) ได้แสดงทัศนะต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐในอนาคต โดยได้เลือกตัวแบบทางเลือกของการปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐไว้ซึ่งได้กลายมาเป็นความคิดหลัก สองแนวทางที่มีอิทธิพลต่อการปฏิรูประบบบริหารจัดการภาครัฐในปัจจุบัน ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) หรือที่เรียกโดยย่อว่า NPM อันเป็นการผสมผสานระหว่างเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิก เศรษฐศาสตร์เชิงสถาบัน และเทคนิควิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ และ 2) แนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตยแนวใหม่ (New Democracy) อันเป็นการผสมผสานระหว่างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและหลักนิติธรรม (ทศพร ศิริสัมพันธ์ 2549, น.17)

ในส่วนของประเทศไทย การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่เริ่มจากการปฏิรูประบบราชการตั้งแต่ปี 2502 เป็นต้นมา โดยรัฐบาลแต่ละยุคสมัยให้ความสนใจและความสำคัญตลอดมา เพียงแต่ความสนใจของแต่ละรัฐบาลมีจุดเน้นต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละรัฐบาลเผชิญปัญหาอะไร และมีนโยบายหลักเกี่ยวกับอะไร อย่างไรก็ตามการปฏิรูประบบราชการที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากนัก อันเนื่องมาจากขาดการมองภาพที่เป็นองค์รวม ตลอดจนไม่มีองค์กรที่รับผิดชอบการดำเนินงานที่ชัดเจน ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การปฏิรูประบบราชการดำเนินไปค่อนข้างล่าช้า แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยได้มีความพยายามที่ปรับเปลี่ยนและปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐให้ทันสมัย และปรากฏผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัด โดยการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ มีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา 17 พรบ.กระจายอำนาจ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งในการปฏิบัติการหน้าที่ในการสร้างความอยู่ดีกินดีให้กับประชาชนดังกล่าวประสบผลสำเร็จได้นั้น การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และทันสมัยเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งดังที่ Peter Drucker (1973, p.98) ได้กล่าวไว้ว่า “การบริหารคือการทำให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น” ดังนั้น การบริหารจึงมีความสำคัญต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าผลของการบริหารงานทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเชื่อมั่น ได้รับความไว้วางใจ และผู้บริหารจะได้รับการเลือกตั้งมาบริหารท้องถิ่น แต่หากผลของการบริหารล่าช้า และทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น มุ่งเพียงการหาเสียง โดยการใช้จ่ายเงินมาก ไม่คำนึงถึงการพัฒนาคู่มือใหม่ ๆ ไม่ผ่านการวิเคราะห์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการบริหารอย่างถ่องแท้ไม่ได้สร้างเสียงสนับสนุนจากประชาชน และผู้เกี่ยวข้องทำให้มีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน เอื้อผลประโยชน์ต่อพวกพ้องทำให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้บริหาร มากกว่าจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นโดยรวม

ดังนั้น จากปัญหาข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาถึงปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งผลการวิจัยจะได้รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นรูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

5. เพื่อได้รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Mixed Methods) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 1,086 คนจำแนกเป็น 4 กลุ่ม (กลุ่มจังหวัดชุมพร กลุ่มจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มจังหวัดนครศรีธรรมราช และกลุ่มจังหวัดพัทลุง) ได้แก่ นายอำเภอและปลัดอำเภอ รวม 305 คน, กำนัน จำนวน 416 คน, องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 304 คน และพัฒนาการอำเภอจาก 61 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 293 คน โดยการใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน (1973, p.727)

1.3 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือผู้รู้ (Key Informants) เกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน 16 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ใน 4 จังหวัด (กลุ่มละ 1 คนในแต่ละจังหวัด) โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่

2.1 วิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา จำนวน 6 ด้าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการพัฒนา 7 ด้าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะต่อปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดตลอดจน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามพบที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ 2) นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดคะแนนดังนี้ (อำไพ เกียรติชัย และคณะ, 2546 น.72-73) พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.60–1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.102) ผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.92

2.2 วิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้แบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยกำหนดประเด็นสำคัญในแบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถาม 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น และการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือผู้รู้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติเพื่อหาค่าหาความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง และ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และพรรณาคความ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงตีความ (Inference Statistics) ใช้สถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product -Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธี Stepwise อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 293 คน จำแนกตามประเภทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ 1) นายอำเภอ/ปลัดอำเภอ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.99 2) กำนัน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 38.22 3) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.99 และ 4) พัฒนาการอำเภอ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.87) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน (4.01) ปัจจัยด้านมุ่งผลลัพธ์ของงาน (3.92) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ (3.89) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (3.87) ปัจจัยด้านวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ (3.84) และปัจจัยด้านการประยุกต์ใช้การบริหารจัดการของภาคเอกชน (3.67)

3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.93) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ทั้ง 5 ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว (4.27) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (4.04) ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม (4.00) ด้านคุณภาพชีวิต (3.96) ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (3.83) ด้านเกษตรกรรม (3.78) ด้านการบริหารจัดการสาธารณะ (3.65)

4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .529 ซึ่งปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยรวมทั้ง 6 ปัจจัย สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยรวม ได้ร้อยละ 68.70 มีค่า $R^2 = .687$ และมีค่า $F = 173.215$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($\alpha = .01$) เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่ดีที่สุดจะอธิบายการดำเนินงาน

ด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยเรียงลำดับการนำเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (X_5) ปัจจัยด้านการวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ (X_3) ปัจจัยด้านมุ่งผลลัพธ์ของงาน (X_1) ปัจจัยด้านการวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ (X_2) และปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน (X_4) สามารถเขียนสมการทำนายจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ 5 ตัวแปร ในรูปสมการ คะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ $Y = .572 + .316X_1 + .355X_2 + .357X_3 + .249X_4 + .380X_5$ พยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน $Z_r = .296Z_5 + .288Z_3 + .267Z_1 + .263Z_2 + .210Z_4$

5. เพื่อได้รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ต้องมี 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการสาธารณะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านมุ่งผลลัพธ์ของงาน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการแบบมีอาชีพ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ปัจจัยด้านวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ และปัจจัยด้านการประยุกต์ใช้การบริหารจัดการของภาคเอกชน

2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านเกษตรกรรม และด้านการบริหารจัดการสาธารณะ

3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .529 มีปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($\alpha=.01$) โดยเรียงลำดับการนำเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (X_5) ปัจจัยด้านการวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ (X_3) ปัจจัยด้านมุ่งผลลัพธ์ของงาน (X_1) ปัจจัยด้านการวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ (X_2) และปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน (X_4)

4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า ควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานด้านการบริการและการประชาสัมพันธ์ ควรมีการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการในหน่วยงานเอกชนที่ ประสบความสำเร็จ และควรมีการประชาสัมพันธ์

ผลงานให้กับหน่วยงานราชการภายในจังหวัดได้ทราบทุก 6 เดือน เพื่อความเข้าใจและความร่วมมือ องค์กรอิสระสามารถตรวจสอบได้

5. เพื่อได้รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า รูปแบบปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ต้องมี 5 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และด้านการบริการจัดการสาธารณะ

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการมุ่งผลลัพธ์ของงาน ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Outcomes) เป็นแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เน้นการให้ความสำคัญกับผลผลิต แทนที่จะให้ความสำคัญกับปัจจัยนำเข้าการดำเนินการสามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่ดำเนินการนั้นจะมีผลลัพธ์อย่างไร นอกจากนั้นยังมีการเน้นเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการผ่อนคลายการควบคุม จึงต้องพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงานซึ่งมักจะเปรียบเทียบกับผลที่เกิดขึ้นจริงภายใต้เป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Allison (1982, pp.216-218) ที่ได้เสนอความเห็นที่ว่า การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ประการหนึ่งคือการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิสิษฐ์ จอมบุญเรือง (2551, น.145) ที่ได้วิจัยแนวโน้มของการปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์ใหม่ โดยใช้ตัวแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ และต้องมีการควบคุมคุณภาพ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และใช้งบประมาณแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

2. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เนื่องจากการบริหารจัดการต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะ ผู้บริหารต้องเป็นผู้มีทักษะสูง มีประสบการณ์ มีวิสัยทัศน์ยาวไกล สามารถแก้ปัญหาได้อย่างทันเวลา จึงถือว่าเป็นการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ การบริหารจัดการแบบมืออาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Hood (1991, pp.67-70) ที่ให้การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่อยู่ในมือของนักบริหารมืออาชีพเพราะเป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้น มีวิสัยทัศน์ มีการควบคุมองค์การในลักษณะที่มีความสุขุมรอบคอบ มีการทำงานตามหลักเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของพิสิษฐ์ จอมบุญเรือง (2551, น.145) ที่ได้วิจัยแนวโน้มของการปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์ใหม่ โดยใช้ตัวแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ควรให้ความสำคัญกับความเป็นมืออาชีพ โดยประชาชนควรให้ความสำคัญกับการเป็นผู้บริหารมืออาชีพมากกว่าการเป็นนักการเมืองอาชีพ

3. ปัจจัยด้านวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เนื่องจากคน เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า มีการลงทุนมากที่สุด วางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ จึงเป็นการบริหารจัดการกำลังคนที่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การวางแผนกำลังคนสอดคล้องกับแนวคิดของ Allison (1982, pp.216-218) ได้เสนอความเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ว่ามีการจัดคนเข้าทำงานเชิงยุทธศาสตร์ คือให้เหมาะสมกับงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารคนที่ดีทำให้องค์การบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศุภชัย คล่องขยัน (2559, น.102) ที่ได้วิจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเทศบาลจังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กับด้านการวางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์

4. ปัจจัยด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยประเมินผลการปฏิบัติงานที่สามารถวัดผลงานได้จริงและนำผลที่ได้ไปเป็นตัวแปรในการให้รางวัลตอบแทน สอดคล้องกับแนวคิดของ Pollitt (2000, pp.3-4) ระบุว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่โดยเน้นความสำคัญต่อการวัดผลงาน (Appraisal) มากขึ้น โดยการกำหนดฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการสร้างตัวชี้วัดที่วัดสิ่งที่ต้องการทราบได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของเทพศักดิ์ บุญรัตน์ (2550, น.40-41) ที่ได้วิจัยเครื่องมือและเทคนิคของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยการวิจัยมุ่งเสนอเครื่องมือและเทคนิคที่สำคัญของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ เช่น การวัดผลการดำเนินงาน ซึ่งต้องเริ่มต้นจากผู้บริหารระดับสูงในองค์กรภาครัฐโดยการนำการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ โดยสามารถบอกผลผลิตและผลลัพธ์ขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้อย่างชัดเจน

5. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป็นแนวทางการบริหารหรือการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับทุกองค์การทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือหลักนิติธรรม หลักคุณธรรมหลักความรับผิดชอบต่องาน หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าสามารถป้องกันปัญหา แก้ปัญหา และพัฒนาการบริหารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบรรเทาภาระงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ดังนั้น ปัจจัยด้านนี้ จึงส่งผลต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สอดคล้องกับแนวคิดของ Ferlie (1996, pp.278-180) ที่ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ไว้ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (In Search for Excellence) อันเป็นรูปแบบที่ขยายแนวคิดไปสู่เรื่องของวัฒนธรรมองค์กร ความคุ้มค่า และความรับผิดชอบต่อสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของพิสิษฐ์ จอมบุญเรือง (2551, น.145) ได้วิจัยแนวโน้มนของการปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์ใหม่ โดยใช้ตัวแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อองค์การ ให้สามารถดำเนินการอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรมุ่งเน้นการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย และ ผ่อนคลายการควบคุมในเชิงการบริหาร โดยอาจกำหนดการปฏิบัติงานในรูปของปฏิทินการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และมีการประเมินเป็นระยะ

1.2 ควรได้รับการอบรมความรู้และประสบการณ์ด้านวิสัยทัศน์ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยสามารถประสานความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่

1.3 ควรจัดโครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยขอความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการดำเนินการดังกล่าว

1.4 ควรนำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานไปศึกษา และวิเคราะห์ แล้วนำไปปรับใช้พัฒนาและปรับปรุงงานอย่างเป็นระบบตามสถานการณ์ที่เป็นจริง

1.5 ควรนำหลักคุณธรรมและจริยธรรมตามคำสอนของศาสนาเป็นแนวทางในการบริหารงานทุกระดับ โดยร่วมมือกับสถาบันทางศาสนาและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

1.6 ควรศึกษาการบริหารจัดการของภาคเอกชนอย่างละเอียดรอบคอบ และประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมเฉพาะในกรณีที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อพัฒนา ประยุกต์ใช้การบริหารจัดการของภาคเอกชน ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาขององค์กรการบริหารส่วนจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

2.2 ควรวิจัยแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานด้านการบริการและประชาสัมพันธ์

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือและคำแนะนำที่มีประโยชน์ยิ่งของอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ เกียรติเจริญ ผศ.ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร สุนทร ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้ได้มาตรฐานตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร และขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจเรื่องมีอวัยวะ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างดียิ่งต่อกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล สุดท้ายขอโน้มรำลึกพระคุณอย่างสูงยิ่งต่อบิดามารดา ตลอดจนครอบครัวญาติพี่น้อง และเพื่อนร่วมงานทุกคน ที่เป็นกำลังใจสำคัญของผู้วิจัย พร้อมทั้งช่วยเหลือสนับสนุน ประโยชน์และคุณค่าของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

- ศุภชัย คล่องขัน. (2559). *การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเทศบาลจังหวัดเพชรบูรณ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์.(2549). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: บริษัท วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย จำกัด.
- เทพศักดิ์ บุญรัตน์ (2550). เครื่องมือและเทคนิคของการจัดการภาครัฐแนวใหม่. *วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช*. 20(2), 40-41.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง. (2551). แนวโน้มของการปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์ใหม่. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*. 6 (1), 145.
- อำไพ เกียรติชัย และคณะ.(2546). *การศึกษาอิสระ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Allison, G. (1982). *Public and Private Management*. New York: St. Martin Press.
- Drucker P. (1973). *Management: Task, Practice, Responsibility*. New York: Harper Cllins.
- Ferilie. (1996). *The New Public Management in Action*. Oxford: Oxford University Press.
- Hood. C. (1991). "A Public Management for all Seasons" *Public Administration*. 69 (1).
- Peter, B. G. (1995). *The Politics of Bureacracy*. New York: Longman Publisher.
- Pollitt, C. (2000). *Public Management Reform: A Comparative Analysis*. Oxford: Oxford University Press.
- Yamane, T. (1973). *Statics: An Introductory Analysis*. New York: Harper & Row.